

ad Chronicon Marmoreum.

151

cusum fuit omnium Græcorum sui temporis insignissimus. Phidonis frater erat ^a Caranus, qui ex Argis educto exercitu ^a Macedoniam occupabat, priusque illius potentissimi Macedonum imperii posuit fundamenta, à quo magnus Alexander ^b cum fuerit septimus decimus, jure materni generis Achille autore paterni Hercule gloriatus est. Cresphontes, ^c qui Messeniæ regnum obtinuit, postquam illud non diu tenuerat, quod plebis nimis studiosus esset, ab optimatibus cum omnibus filiis excepto Æpyto interficitur, & Polyphontes conjuratorum princeps imperio præficitur. Æpytus autem, quod apud Cypselum Arcadiæ regem avum maternum suum puer adhuc educaretur, cladem evasit, & cum ad virilem ætatem adolevisset, auxiliantibus ei Arcadibus, Lacedæmoniis, & Argivis regnum paternum iterum recuperavit, quod cum optime administrasset, omnes, qui post illum in Messenia regnarunt, in ejus honorem Æpytidæ dicebantur. Æpyti filius & successor erat Glaucus, Glauci Isthmii, Isthmii Dotadas, Dotadæ Sybotas, Sybotæ Phintas, Phintæ successerunt filii illius Antiochus & Androches, post illos regnum adiit Euphaes Antiochi filius anno secundo Olympiadis nonæ, quo anno circa 387 annos post Heraclidarum descensum incepit ^d primum bellum Messenicum cum Lacedæmoniis, quod Euphaes usque ad decimum quartum regni annum quam fortissime gessit, tum vero illo sine filiis in prælio defuncto, regnum obtinuit Aristodemus ex Æpyti posteris, qui cum patriam à ruina vindicare non poterat prævalentibus Lacedæmoniis, semetipsum occidit, postquam regnaverat annos sex, & Messenii deinde per 39 annos victoribus servi fuerunt, illis autem exactis anno quarto tertiæ & viceßimæ Olympiadis ^e bellum pro libertate iterum renovarunt, quod per annos octodecim duce Aristomene summâ cum fortitudine & felici sæpe successu usque ad annum primum 28 Olympiadis gesserunt, tunc autem iterum victi & in graviolem servitutem redacti per multos deinde annos, eodem modo quo Helotæ, inter publicos Lacedæmoniorum servos numerati fuerunt. Qui vero exilium tum gravi servituti præferrebant, ad Anaxilam Rhegi Tyrannum, cujus proavus ^f Alcidas circa initium primi belli Messenici, cum per seditionem Messeniâ expulsus fuisset, Messeniorum & Chalcidensium coloniam in Italiam ducens istius urbis primus conditor fuit, duce Gorgo Aristomenis filio transeuntes istius auxilio victis Zanclæis eorum urbem anno primo Olympiadis viceßimæ nonæ occuparunt, eamque ob falcis, quam habuerat, similitudinem ^g prius Zanclen dictam à nomine Regionis, è qua expulsi fuerunt, deinde ^h Messenen appellarunt. De tertio bello Messenico, & quomodo Messeni eo iterum victi patria expulsi fuerunt, ab eaque omnes per multos annos exularunt, donec à Thebanis iterum reducti fuerunt, legas ⁱ Xenophontem, ^j Diodorum Siculum, ^k aliosque. Eurysthenes & Procles Aristodemi filii, qui post Heraclidarum descensum Lacedæmonem obtinuerunt, ^l quod gemini essent, & forma adeo simillimi, ut à se invicem distingui non poterant, oraculo Delphico jubente ibi utriusque æquali jure simul regnabant, ab iisque duæ Regiæ familia, è quibus bini Reges erant, qui Lacedæmone simul regnabant, originem habuerunt. ^m Cum autem hi fratres impuberes adhuc essent, cum Hæraclidæ Peloponnesum occupassent, Theræ Thebano Autefionis filio Tisameni nepoti Therfandri Polynicis filii pronepoti, è cujus sorore Augeâ nati fuerunt, eorum tutela committebatur, illis autem adultis Theras, qui tam diu regni administratio-

^a Euseb. in Chronicis. ^b Euseb. ib. Paterculus lib. 1. Suidas in Καλέστ. Julius Solinus cap. 15. Julianus Imp. in Encomio Eusebiæ Imperatricis. Justin. lib. 7. Pausan. in fine lib. 9. ^c Velleius Paterculus lib. 1. ^d Pausanias in Messenicis. Apollodor. lib. 2. ^e Strabo lib. 6. & lib. 8. Pausan. in Messenicis, & Laconicis. Justinus lib. 8. Orosius lib. 1. cap. 21. ^f Pausanias in Messenicis. Justinus lib. 3. ^g Strabo lib. 6. pag. 257. Pausanias in Messenicis. ^h Siculi enim falcem ζάγκλον vocabant. Thucydides lib. 6. Eustath. ad Homeri Odyss. μ. p. 1716. ⁱ Pausanias in Messenicis. Strabo lib. 6. Eustath. ad Homeri Il. β. pag. 294. & 295. & ad Odyss. μ. p. 1716. & in Scholiis ad Dionys. ἑσένησιν. v. 411. Herodot. lib. 7. ^j Lib. 7. ^k Lib. 11. & 15. ^l Justinus lib. 3. cap. 6. Thucydides lib. 1. Plutarchus in Cimone & Pelopida. Isocrates in Archidamo, &c. ^m Herodotus lib. 6. Pausanias in Laconicis. • Herodotus lib. 4. Pausanias in Laconicis.

αετθ